Matritum (Madrid)

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

3 Fichier(s)

Les relations du document

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.

Présentation

Mentions légalesFiche : Laurent Capron (Centre Jean Pépin, UMR8230, CNRS-ENS-PSL) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
Contributeur(s)

- Capron, Laurent (édition scientifique)
- Cucciniello, Maria Laura (édition numérique)

Notice créée par Laurent Capron Notice créée le 15/05/2023 Dernière modification le 17/05/2023

Petrus v. d. Aa, Catal. (1716) p. 341. hunc Meibomi (50)
principem fontem Studemund examinavit (v. Amsel 124) et ad Nicomachi exemplar adscripsit accuratissime eum a Meibomio esse comparatum vixque ulla in re ab eius lectionibus textum typis excussum recedere.

Lugd. Voss. 60. chart. anni 1557. Arx., Nic. — Hic (51)
exhibet in Arx. locos illos e Cleonide citatos, de quibus v. Marquardi A. 392 et hunc librum infra p. 171. e Nicomacho contulit Studemund p. 1—18 M. conspirat cum U, cum habet *βιβλ. α*, om. *διὰ* 236, 16, habet *παρὰ τοῖς* 237, 8, *φορτίον* 12, *διῃρημένοις* 239, 1. recedit autem ab hoc, cum scribit *ὑπὸ μνημματῆς* 236, 3, *τόπῳ* pro *Τιμαίῳ* 14, *ἐπὶ* pro *περὶ* 237, 12, *ὁ μὲν* pro *ὅμως* 15, *πυνθανώμεθα* (U ind.) 238, 12, *ἐξηγούμενοι* pro *ἐξηγούμην σοι* 14. Nicomachum transscriptum Studemund existimavit e Scal., ita tamen ut et Vat. 198 consuleretur. errorum numerus est magnus, ut *ἐποιήσαμεν* 238, 15, *διεστός* 239, 1, *ἐγέρασι* 2, *ἐπιστήμασι* 6, nec quidquam fuit quod in constituendo textu respicerem. Petri Cat. p. 195.

Lugd. Voss. 68. Porph. Bacch. AQ. Petri Cat. p. 394. (52)

Lugd. Voss. 70 anni 1556. Ptol. — Cat. ib. (53)

Lugd. 133 (XVIII. 16. F). S. XVII. Porph. e cod. (54)
Magd. comparatus cum Ox. Bar. et alio Ox. Bodl. a Langbainio. Scholia in Ptol. harm. *Μή τις οἰέσθω* (= Ptol. III 16) a Barlaam refutata (Franz de musicis). finis *οὐδὲν χρησιμεύουσιν* (Fr. 20, 30). reliqua desiderantur. Geel, Cat. libr. qui post a. 1741 accesserunt. p. 32.

Lugd. 135 (XVIII Per. F. 41). ch. fol. S. XVI. Ano- (55)
nymi introd. harm. scriptus manu Bonav. Vulcanii; videtur fuisse Burmanni Sec. est Euclidis vel Cleonidis illa isagoge, sed insunt p. 185, 19 verba Aristidis *προσλαμβανόμενος μὲν οὖν* c. 6 p. 10, 6 ad *δύναμις ἵσταιτο* 11, 36. cf. Meib. ad AQ. 208. ita inserit sententias Aristidis etiam p. 187, 2 et 19. socii sunt (156) codex Possevini et Par. (143) suppl. 449. Geel 40.

Lutetiam vide sub P.

Matritensis (bibl. populi) N 48, chart. 4°. S. XIV. (56

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/eMSG/items/show/25?context=pdf

(56) insunt praeter Nicomachi et Diophanti artes arithmeticas Zosimi (Cleonidis) isagoge et Euclidis sectio. *Ζωσίμου* autem nomen antiqua ut videtur aetate scriptum facile apparet in titulo positum esse ex subscriptione illa Marciani *Ζώσιμος διώρθου ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐτυχῶς.* (addit autem recentior quidam, fortasse Constantinus Lascaris: *περὶ ἁρμονικῆς*). ex archetypo igitur titulus libelli videtur afuisse. in ipsa autem isagoga p. 179, 5 cum habeat *τάξιν τῶν συγκειμένων ἔχον*, conspirare eum video cum W. idem finem facit isagoges voce *φωνῆς* p. 207, 7, ut facere dicitur Vat. 1341 et olim fecit Marc. appictum est postea, quid sit diagramma et dynamis, inserto titulo *εἰσαγωγῆς ἁρμονικὴ εὐκλείδου*, similiter ac scriptum videmus in Marc. hac tamen re differre ait Ruelle Matr. codicem a Marc., quod multo plura (50 fere lineas, quales sunt apud Meib.) hic contineat. denique et Matr. isagogen finit verbis *οὗτος ὁ ὅρος τῆς* . . . ut finiunt reliqui libri. Iriarte Cat. p. 136. Ruelle Archives III, II 575.

(57) Matr. N 62. 4^{0}. S. XV (Const. Lascaris 1460 Mediolani). Plutarchi apophthegmata imperatorum aliaque latina. accedunt incerti auctoris de musica quae edidit Ruelle p. 610. *Δὶς διὰ τεσσάρων μουσικῶν τουτέστι δι' ὀκτὼ φθόγγων* usque ad 612 *καὶ τέσσαρες ἔνθεν.* transscripsit autem Galland 1883 etiam haec: *ἢ τὸ [δὶς] διὰ τεσσάρων· ἐκ δ μὲν φθόγγων συνίσταται, τριῶν δὲ διαστημάτων. ἀναλογεῖ ὁ μὲν φθόγγος ὅρῳ προτάσεως, τὸ δὲ διάστημα αὐτῇ τῇ προτάσει· διὰ τοῦτο οἱ δ φθόγγοι τρία διαστήματα ἔχουσιν· ὥσπερ καὶ οἱ δ ὅροι τρεῖς προτάσεις. μετὰ δὲ τὸ διὰ τεσσάρων ἐστὶ τὸ διὰ πέντε· ἐκ φθόγγων μὲν ε, διαστημάτων δὲ δ. τὸ διὰ πασῶν ἐκ φθόγγων μέν ἐστιν ὀκτώ, διαστημάτων δὲ ζ.* — Iriarte no. 62. Ruelle l. l. 569.

(58) Matr. O 35. ch. fol. S. XVI (Corn. Murmuris Naupl. scr. Ven. 1554). Ptol. (textus similis A et B Wall.) Porph. I et II, AQ., Arx., Nicom., Bry. iterumque Ptol. (ad III 14) cuius textus Ruellio abhorrere videtur a reliquorum codicum verbis.

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/eMSG/items/show/25?context=pdf

Notarum diagrammata et harmoniarum scalas ex AQ (58)
publicavit Ruelle 608. unde apparet non cum V, sed cum U hanc recensionem cohaerere. harmoniarum autem tabula ex AQ I 9 p. 22 ita est disponenda, ut e 24 sonis doriis, quos linea 2 comprehendit, 9 revocentur ad harm. dor., dein 6 (supra omissi) ad lydiam, 9 ad doriam. e phrygia harmonia 7 primi soni (in sup. linea scripti apud U) perierunt, manserunt postremi ΔЦ; sex signa quae sequuntur sunt harm. ionicae, sequitur inferior ordo (crusis) phrygiorum (7 signa) et 2 notae ionicae Γ<. in 4. linea habes reliqua ionica (quorum 2 perierunt, ultima cΠϵ facile agnoscuntur et inveniuntur in Bell. tab. 5) et 5 mixolydia (a 4 ad 8). aberravit autem librarius a ρπΖ ad similes notas quae praecesserant cπϵ, repetivit ϵ et omnes notas mixolydias (8 ad πΖ), his adiunxit 6 signa syntonolydia (cf. U), in ultima linea habet 6 notas mix. et 5 synt. (cf. U): ita omnia ex U oriri facile potuerunt. Ruelle 566. 608.

Mediolani in bibliotheca Ambrosiana servantur: (59)

Mediol. Ambr. E 19 ord inf. chart. fol. S. XV—XVI, qui continet eleganter scriptos libellos AQ., Arx., Ptol., Porph. comm. in duos libros Ptol., Alypi, Gaud., Nicom. duos ll., Bry. alia manus adiunxit f. 253 Bacchium et f. 254 Dionysium qui falso Bacchius dicitur, eadem et correxit nonnulla in Ptolemaeo.

Hunc ego anno 1889 in Italiam ingressus primum inspexi, et quod e numero librorum Nicomacheorum suspicari licet, id magis magisque mihi probavi, ortum illum esse ex codice Bessarionis U. libri Ptolemaei iisdem figuris et schematis ornati sunt atque Venetus. in Gaudentio habet *αὖ τὸ* 328, 19, *μέρη* (pro *μέλη*) 329, 15, *μὲν δὴ* 331, 24, *λίμμα* 342, 9 ss., *αὐτοί* 345, 4, *μεγάλου* 351, 16, *ἀντίνυ* 352, 3, *ὑπάτων* 332, 14 (sed *ὑπατῶν* 11 et saepe alias), omnia ut in U. ubi vero correxit U, hic A servat vetustas lectiones *τρίτη* 333, 22 et ⊐ 352, 22 ostenditque Bononiensi se esse maiorem.

In Nicomacho habes titulum *Πυθαγορικοῦ, ἁρμονικῆς*

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/eMSG/items/show/25?context=pdf